

Legislació delegada

Decret

Vist l'article 59 de la Constitució andorrana, segons el qual, mitjançant una llei, el Consell General pot delegar l'exercici de la funció legislativa en el Govern;

Vista la delegació legislativa a favor del Govern establerta en la disposició final tercera de la Llei 8/2017, del 20 d'abril, de modificació de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, i de la Llei 45/2014, del 18 de desembre, de modificació del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989, segons la qual s'encomana al Govern que publiqui al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra el text consolidat de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, que inclogui les modificacions introduïdes fins ara en aquesta norma legal;

Vist que, en compliment del que preveu la disposició final tercera de la Llei 8/2017, es refon en aquest Decret legislatiu el contingut de la Llei 43/2014, on s'inclouen les modificacions que dimanen de la Llei 8/2017;

Vist que, d'altra banda, es reprenen de forma ordenada les disposicions transitòries, derogatòria i finals de la Llei 43/2014, i les disposicions finals de la Llei 8/2017 i, al mateix temps, per tal de garantir la claredat en la consulta d'aquest Decret legislatiu i preservar la seguretat jurídica, es fa constar per a cadascuna d'aquestes disposicions de quina de les dos lleis esmentades porta causa;

Ateses les consideracions esmentades, a proposta del ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior, el Govern, en la sessió del 25 d'abril del 2018, aprova aquest Decret legislatiu amb el contingut següent:

Decret

Article únic

S'aprova la publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra del text refós de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, que entrarà en vigor l'endemà de ser-hi publicat.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 25 d'abril del 2018

Antoni Martí Petit
Cap de Govern

Text refós de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig

Títol I. La professió de saig

Capítol primer. Disposicions generals

Article 1. *Definicions*

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

- a) Saig: persona titulada encarregada professionalment de l'execució forçosa de les resolucions judicials o els actes administratius executoris, en els termes que estableix aquesta Llei.
- b) Procediment d'execució: procediment pel qual es dóna efecte a les resolucions judicials o als actes administratius executoris, d'acord amb les lleis aplicables, que constreny a la persona executada a complir les obligacions establertes en aquests actes o aquestes resolucions.
- c) Resolucions judicials: sentències i autes dictats pels batlles o tribunals en matèria civil o administrativa.
- d) Acte administratiu: declaració de voluntat d'un òrgan administratiu destinada a produir un efecte jurídic per a la realització d'una finalitat administrativa i referida a una situació de fet o de dret concreta i singular, sotmesa al control jurisdiccional.
- e) Persona executant: persona o entitat pública o privada que sol·licita l'execució forçosa d'una resolució judicial o un acte administratiu executori, d'acord amb les lleis aplicables.
- f) Persona executada: persona o entitat pública o privada contra la qual s'executa una resolució judicial o un acte administratiu executori, d'acord amb les lleis aplicables.
- g) Costes de l'execució: els imports que comprenen les despeses d'execució, així com els honoraris satisfets al saig per la persona executant.
- h) Despeses d'execució: els imports de qualsevol tipus inherents al procediment d'execució i necessaris per al seu bon fi.
- i) Honoraris: els imports satisfets al saig per la persona executant, que queden fixats en els barems aprovats reglamentàriament pel Govern.

Article 2. *El saig*

1. El saig és la persona professional del dret investida de funció pública que, de conformitat amb les disposicions legals vigents, té autoritat per procedir a l'execució forçosa de les resolucions judicials o els actes administratius executoris, d'acord amb les lleis aplicables, a petició de les persones i entitats públiques i privades legitimades a aquest efecte.

Aquesta prerrogativa s'exerceix en el marc de les atribucions definides en aquesta Llei i sota el control de les autoritats judicials o administratives competents, tal com queda determinat igualment en aquesta Llei.

2. El saig té la condició de cooperador de l'Administració de Justícia, en el sentit que estableix el títol VII de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993.

3. El saig exerceix les seves funcions amb total autonomia i independència, i en règim de lliure i lleial competència, en el marc de les disposicions d'aquesta Llei.

En l'exercici de la professió, el saig està sotmès a la Constitució, a les lleis i a les normes i els usos que conformen la deontologia de la professió, com també al control dels òrgans jurisdiccionals o administratius competents i del ministeri competent en matèria de justícia, d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

4. Els saigs s'han de dotar sempre dels mitjans humans, tècnics i materials necessaris per al compliment degut de les funcions que tenen encomanades.

Article 3. *Funció*

La funció del saig consisteix en dur a terme l'execució forçosa de les resolucions judicials o els actes administratius executoris, d'acord amb les lleis aplicables, per delegació de l'òrgan que ha dictat aquests actes o aquestes resolucions, i sota el control de l'òrgan esmentat.

Article 4. *Altres funcions o activitats*

Els saigs poden igualment exercir les funcions o dur a terme les activitats següents:

- a) Efectuar requeriments extrajudicials de pagament.
- b) Estendre actes de presència, tal com es defineixen i regulen en la normativa del notariat, les quals fan fe en justícia, llevat de prova en contrari.
- c) Organitzar subhastes públiques, sota el control de l'òrgan competent d'acord amb les lleis aplicables. En aquest sentit, el saig s'encarrega de l'execució material de les subhastes i, en el cas que s'esdevinguin incidències durant l'acte de licitació, n'ha d'aixecar acta i comunicar-ho a l'òrgan que ha dictat la resolució judicial o l'acte administratiu, a fi que aquest darrer o aquell altre òrgan que correspongui, d'acord amb les lleis aplicables, resolgui de conformitat amb les normes de procediment vigents.
- d) Exercir l'administració judicial en els procediments concursals, d'acord amb la normativa vigent en aquesta matèria.

Article 5. *Àmbit d'actuació i obligatorietat del servei*

1. L'àmbit competencial d'actuació del saig s'estén a tot el territori del Principat d'Andorra.
2. El compliment de les funcions encomanades al saig establertes a l'article 3 i a la lletra d) de l'article 4 té caràcter obligatori. El saig que sigui requerit a aquest efecte no pot negar la seva intervenció o actuació, llevat de causa justificada.
3. Són causes que justifiquen que el saig negui la seva intervenció o actuació, el caràcter manifestament il·legal de les diligències que se li sol·licitin o el fet que aquestes diligències puguin tenir unes conseqüències desproporcionades. En aquests casos, el saig té l'obligació d'informar-ne immediatament l'òrgan que n'exerceix o n'ha d'exercir el control.
4. La negativa del saig de prestar els seus serveis sense causa justificada, o la realització per part seva d'actes contraris a les lleis aplicables, dóna dret a la persona interessada a formular demanda de responsabilitat i reclamació pels danys i perjudicis davant de la Secció Civil de la Batllia.

Igualment, la persona que es consideri perjudicada pel refús esmentat pot sol·licitar, amb caràcter d'urgència, una declaració judicial que obligui el saig a dur a terme les diligències per a la pràctica de les quals ha estat requerit. Aquesta demanda s'ha d'adreçar al batlle o al tribunal que va dictar la resolució judicial que s'està executant o es pretén executar, o, quan es tracti d'un acte administratiu, a la Secció Administrativa de la Batllia, per tal que el seu coneixement sigui atribuït al batlle o tribunal a qui correspongui per torn. Una vegada escoltat el saig, i en el termini màxim de quinze dies a comptar de la presentació de la demanda, l'òrgan jurisdiccional competent ha de dictar un aute que resolgui la controvèrsia, el qual és inapel·lable.

5. El saig té el deure de secret professional respecte de tots els fets i les notícies dels quals tingui coneixement en l'exercici de les seves funcions.

Article 6. *Causas d'abstenció i recusació*

1. El saig s'ha d'abstenir d'exercir les funcions que té encomanades i, si no ho fa, pot ser recusat, en els supòsits següents:

- a) Tenir una relació de matrimoni o de convivència anàloga, o parentiu per consanguinitat, afinitat o adopció fins al quart grau inclòs, amb qualsevol de les parts o amb els advocats del procediment d'execució.
- b) Ser qualsevol de les parts del procediment d'execució una societat mercantil en què el saig, el seu cònjuge, la persona amb qui mantingui una relació de convivència anàloga o un parent per consanguinitat,

afinitat o adopció fins al quart grau inclòs tingui una participació superior al 20% del capital social o participi en l'òrgan d'administració.

c) Ser o haver estat tutor, advocat o procurador de qualsevol de les parts del procediment d'execució en els darrers tres anys.

d) Tenir o haver tingut una relació professional, mercantil o econòmica amb qualsevol de les parts o els advocats del procediment d'execució en els darrers tres anys.

e) Tenir plets pendents amb qualsevol de les parts o els advocats del procediment d'execució.

f) Tenir un interès directe en l'objecte del procediment d'execució.

g) Tenir una amistat íntima o una enemistat manifesta amb qualsevol de les parts o els advocats del procediment d'execució.

2. El saig també pot abstenir-se en els casos justificats en què consideri que, en l'exercici de les seves funcions, la seva independència o imparcialitat es poden veure compromeses.

3. La impugnació de l'abstenció i la recusació del saig són resoltes pel batlle o el tribunal que va dictar la resolució que s'està executant o es pretén executar, o, quan es tracti d'un acte administratiu, pel batlle o el tribunal de la Secció Administrativa de la Batllia a qui correspongui per torn.

4. Si arran de la concurrència de causes d'abstenció o recusació, cap saig no pot exercir les funcions que té encomanades, l'execució forçosa de la resolució judicial o l'acte administratiu correspon a l'òrgan jurisdiccional o administratiu competent en defecte del saig.

Article 7. Honoraris i despeses

1. Els serveis del saig són remunerats sota la forma d'honoraris. Els honoraris del saig es fixen d'acord amb un barem aprovat reglamentàriament pel Govern, a proposta no vinculant de la Cambra de Saigs.

2. El saig ha de donar coneixement a la persona executant de l'import previsible de les despeses d'execució que ha de satisfer, corresponents a la totalitat del procediment d'execució previst.

El saig ha de ser rescabalat de les despeses que hagi pogut avançar, en el marc de l'exercici de les seves funcions.

3. Els honoraris del saig i les despeses que dimanen de l'exercici de les seves funcions, en el cas que no s'ajustin als barems o a les normes vigents i aplicables, poden ser impugnats davant del batlle o tribunal que va dictar la resolució judicial que s'està executant o s'ha executat o, quan es tracti d'un acte administratiu, davant del batlle o tribunal de la Secció Administrativa de la Batllia a qui correspongui per torn, d'acord amb el procediment aplicable als incidents d'execució de les resolucions judicials.

Capítol segon. Organització, accés, cessament i formació

Article 8. Nombre

El nombre de saigs és fixat per acord del Govern, amb la consulta prèvia del Consell Superior de la Justícia, en funció de les necessitats del país, per a la prestació deguda dels serveis que tenen encomanats, amb un mínim de tres saigs.

Article 9. Requisits i incompatibilitats

1. Per exercir la professió de saig cal complir els requisits següents:

a) Tenir la nacionalitat andorrana.

b) Estar en plena possessió dels drets civils i polítics.

c) No estar condemnat per delictes dolosos o per delictes imprudents vinculats a l'exercici de la funció pública o jurisdiccional, mentre no s'hagi produït la cancel·lació dels antecedents penals.

- d) Estar en possessió com a mínim d'un títol de nivell 4 del Marc andorrà de titulacions d'ensenyament superior en l'àmbit del dret, lliurat o reconegut pel Govern.
 - e) Haver superat les proves d'aptitud tècnica i capacitació corresponents, i haver cursat i tenir validada la formació inicial corresponent.
 - f) No estar incapacitat per a l'exercici de la professió ni trobar-se comprès en cap causa d'incompatibilitat establerta en aquesta Llei, o de prohibició d'exercir la professió.
2. L'exercici de la professió de saig és incompatible:
- a) Amb l'exercici de qualsevol càrrec públic, sigui electiu sigui de designació.
 - b) Amb la prestació de serveis en règim estatutari o laboral per compte de l'Administració pública.
 - c) Amb l'exercici de l'advocacia o de la procura, o amb la prestació de serveis remunerats per compte del Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra o del Col·legi Oficial de Procuradors d'Andorra.
 - d) Amb l'exercici de qualsevol altra activitat mercantil, industrial o professional.
 - e) I, en general, amb altres càrrecs o funcions de qualsevol tipus en societats o empreses de negoci, tant públiques com privades.
3. Són tanmateix compatibles amb l'exercici de la professió de saig les activitats relatives a:
- a) La gestió del patrimoni propi o familiar.
 - b) La participació en congressos, conferències, seminaris o cursos.
 - c) La producció i la creació literària, artística, científica i tècnica.
 - d) La docència i la investigació acadèmiques.
 - e) La participació no remunerada en associacions o fundacions sense ànim de lucre.

Article 10. Selecció

1. La selecció dels saigs es fa per acord del Govern, entre persones que reuneixen els requisits enumerats a l'article 9.1, pel procediment de concurs oposició, que ha de respondre als principis d'objectivitat, publicitat i transparència.
2. El Govern convoca i prepara el concurs oposició i constitueix el tribunal de selecció que ha de valorar les proves i avaluar els candidats.
3. En la fase de concurs es valoren els mèrits indicats en els currículums aportats per les persones admeses en el procés de selecció, segons el barem que fa públic el Govern en les bases de la convocatòria, atorgant a cada mèrit una ponderació raonable.
4. En la fase d'oposició els candidats realitzen com a mínim tres proves: una de caràcter teòric sobre el temari publicat prèviament pel Govern en les bases de la convocatòria; una de caràcter pràctic, en la qual es proposa la resolució d'un o diversos casos, en els àmbits jurídics indicats en les bases de la convocatòria, i una tercera d'idiomes. Les dues primeres proves han de contenir almenys una exposició de caràcter oral. Les bases de la convocatòria indiquen la ponderació de cada prova en la valoració global del procés.
5. El tribunal de selecció està integrat per sis membres i és presidit pel ministre encarregat de la justícia o el membre al qual delegui aquesta funció. En formen part també el president del Consell Superior de la Justícia o el membre del Consell al qual delegui aquesta funció, el president del Tribunal Superior de Justícia, el president de la Batllia i dos altres juristes de reconeguda capacitació i experiència, designats pel Govern, un dels quals ha d'exercir la professió al Principat d'Andorra.
6. El mateix tribunal valora les dues fases del procés de selecció i fa pública la llista dels candidats que han obtingut la puntuació més alta, en nombre igual al de les places que s'han de cobrir.

7. El procés de selecció inclou una prova psicotècnica destinada a comprovar que no concorren impediments que incapacitin la persona per a l'exercici de la funció de saig. Les bases de la convocatòria estableixen el moment en què té lloc aquesta prova, que té com a resultat una valoració d'apte o de no apte. En cas d'una valoració com a no apte, el candidat queda exclòs de la convocatòria. L'exclusió per aquesta causa no apareix de manera separada o específica a les llistes que es facin públiques sobre els resultats del procés de selecció.

8. Si queda vacant alguna de les places convocades, sigui perquè les proves no han estat superades sigui per qualsevol altre motiu, es convoca un nou concurs oposició en el termini improrrogable de tres mesos, amb la finalitat de complir el que disposa l'article 8.

Article 11. Formació inicial

1. Finalitzat el procés de selecció i abans de prendre possessió de les funcions, els saigs han de seguir una formació inicial d'una durada mínima de sis mesos, que ha d'incloure necessàriament pràctiques tutelades en un despatx professional de saigs.

2. El ministeri competent en matèria de justícia determina el contingut i la durada de la formació inicial i, si escau, valida aquesta formació, en els termes que s'hagin indicat a les bases de la convocatòria del concurs oposició. També decideix qui s'ha de fer càrrec de les despeses de la formació inicial.

Article 12. Nomenament

1. D'acord amb la valoració del procés de selecció i la llista de candidats publicada, i un cop acomplerta i validada la formació inicial, el Govern nomena els saigs.

2. Els saigs prenen possessió de les seves funcions després d'haver prestat jurament o promesa davant del ministre encarregat de la justícia.

Article 13. Cessament

Els saigs cessen en les seves funcions:

- a) Per la renúncia, que han de comunicar al ministeri competent en matèria de justícia amb sis mesos d'antelació com a mínim.
- b) Per imposició de pena, principal o complementària, d'inhabilitació per a l'exercici de l'ofici o el càrrec.
- c) Per sanció imposada per una falta molt greu, d'acord amb l'expedient disciplinari corresponent, d'expulsió de la professió.
- d) Per incórrer en alguna causa d'incompatibilitat o d'incapacitat, o de prohibició d'exercir la professió.
- e) Per jubilació, en arribar a l'edat de seixanta-cinc anys.

Article 14. Formació continuada

1. Els saigs han de seguir una formació continuada, d'una durada mínima de vint hores anuals o de quaranta hores en un període de dos anys.

2. El ministeri competent en matèria de justícia, amb la col·laboració de la Cambra de Saigs, determina el contingut i la durada de la formació continuada, així com la validació eventual d'aquesta formació.

3. Les despeses de la formació continuada són a càrrec dels saigs.

Capítol tercer. La Cambra de Saigs

Article 15. Disposicions generals

1. Es crea la Cambra de Saigs com a organisme de dret públic i de caràcter professional, dotat de personalitat jurídica pròpia i plena capacitat per al compliment de les seves finalitats.

2. La Cambra de Saigs es regeix per aquesta Llei i les seves normes internes, i s'ha de relacionar amb el ministeri competent en matèria de justícia, i també amb el Govern i la resta de les administracions públiques quan escaigui, per a les seves activitats professionals.
3. El funcionament i l'estructura de la Cambra de Saigs es regeixen pel principi de democràcia interna.
4. El seu àmbit territorial és el Principat d'Andorra.
5. Tots els saigs han de pertànyer obligatòriament a la Cambra de Saigs. La Presidència de la Cambra de Saigs és elegida entre els saigs per majoria simple i per un període de quatre anys. En cas d'absència de candidats o d'empat, un cop s'han dut a terme tres votacions, la Presidència recau en el saig que tingui més anys d'exercici o, subsidiàriament, en el saig de més edat.

Article 16. *Funcions*

1. La Cambra de Saigs té les funcions següents:

- a) Representar de forma exclusiva la professió i defensar els drets i els interessos dels saigs.
- b) Proposar en un termini no superior a sis mesos a comptar del primer nomenament dels saigs, les normes internes de funcionament i les normes deontològiques de la professió, complir-les i fer-les complir.
- c) Proposar els barems relatius als honoraris remuneradors i vetllar perquè siguin aplicats.
- d) Proposar i aprovar els acords necessaris per al bon desenvolupament de l'exercici de la professió, i vetllar perquè siguin aplicats.
- e) Vetllar per tal que els saigs puguin exercir la professió d'acord amb els principis d'autonomia, independència i lliure i lleial competència.
- f) Organitzar i gestionar els torns necessaris per garantir la cobertura i la continuïtat en l'exercici de les funcions atribuïdes als saigs, en els supòsits d'absència, impossibilitat o vacances.
- g) Col·laborar amb el Govern, especialment amb el ministeri competent en matèria de justícia, amb la resta d'administracions públiques en les matèries que són de la seva competència.

2. Les normes i els barems esmentats a les lletres b) i c) de l'apartat anterior queden sotmesos a l'aprovació prèvia del Govern.

Capítol quart. Exercici de la professió

Article 17. *Prohibició d'associacions*

1. A fi de garantir el dret a la lliure elecció del saig, resten prohibides les associacions professionals entre saigs, i també que dos o més saigs estableixin el seu despatx professional en un mateix immoble.
2. També resten prohibides les associacions de saigs amb altres professionals titulats o mercantils.

Article 18. *Signatura i segell*

Els saigs han de registrar la seva signatura i el seu segell al ministeri competent en matèria de justícia.

Article 19. *Obligacions*

1. Els saigs han de portar i custodiar un registre dels expedients i de les diligències efectuades, amb inclusió expressa de les operacions financeres corresponents. En el mateix registre s'han d'incloure, si s'escauen, el tancament i l'arxiu dels expedients.

Les mencions s'han d'inscriure en el registre en el moment mateix en què s'efectuen les diligències corresponents.

2. L'arxiu d'un expedient ha de ser comunicat de forma immediata a l'òrgan que ha dictat la resolució judicial o l'acte administratiu executat o que s'havia d'executar.

3. El saig té l'obligació de conservar durant trenta anys, en un arxiu degudament protegit, els expedients arxivats.
4. Les quantitats rebudes pel saig relatives a les execucions de les resolucions judicials o els actes administratius han de ser dipositades, en el termini màxim de tres dies hàbils des de la seva percepció, en un compte especial obert en els llibres de l'Institut Nacional Andorrà de Finances, un cop feta la deducció dels imports corresponents a les despeses i els honoraris relatius al procediment d'execució, de conformitat amb el barem aprovat pel Govern.
5. Els saigs tenen l'obligació, en l'exercici de les seves funcions, d'emprar els programes informàtics i comptables que determini reglamentàriament el Govern. El ministeri competent en matèria de justícia, en el marc de les funcions de control de l'activitat que duen a terme els saigs, té accés en tot moment a la comptabilitat dels saigs.
6. Sense perjudici de les obligacions comptables i fiscals que els corresponen en la seva condició de professionals titulats, els saigs han de fer auditar els seus comptes anyalment per un economista degudament autoritzat a exercir la professió a Andorra.

Article 20. Deure d'assegurança

1. Per respondre de la responsabilitat en què puguin incórrer en l'exercici de la professió, els saigs han de contractar i mantenir vigent una assegurança de responsabilitat civil, prop d'una companyia d'assegurances autoritzada a exercir l'activitat a Andorra, per un import no inferior a 600.000 euros. Aquest import pot ser modificat en virtut de la Llei del pressupost.
2. Els saigs han d'acreditar de forma continuada prop del ministeri competent en matèria de justícia el compliment del deure d'assegurança.

Capítol cinquè. Control de l'activitat**Article 21. Control de les activitats d'execució**

1. El saig executa les resolucions judicials i els actes administratius executoris, per delegació i sota el control de l'òrgan jurisdiccional o administratiu que ha dictat la resolució judicial o l'acte administratiu.
2. Els incidents d'execució que es puguin plantejar han de ser coneguts i resolts per l'òrgan que ha dictat la resolució judicial o l'acte administratiu executoris, o aquell altre òrgan que correspongui, d'acord amb les lleis aplicables, i de conformitat amb les normes de procediment vigents.

Article 22. Control de l'activitat del saig

1. L'activitat del saig queda sotmesa al control del ministeri competent en matèria de justícia.

El control, que pot abastar la conformitat al dret de les diligències dutes a terme pel saig, en el marc d'aquesta Llei i d'acord amb la normativa comptable, fiscal i societària aplicable als professionals titulats, es pot efectuar en qualsevol moment.

2. Sense perjudici del que estableix l'apartat anterior, el ministeri competent en matèria de justícia ha d'ordenar anyalment una inspecció de l'activitat del saig.

El ministre encarregat de la justícia nomena la persona o les persones amb competències d'inspecció, en fixa la missió i és el destinatari del resultat de la inspecció.

3. El ministre encarregat de la justícia comunica a l'òrgan disciplinari al qual fa referència l'article 24, les mancances o les deficiències eventuais constatades, a fi que incoï l'expedient disciplinari corresponent i dicti la resolució escaient.

Capítol sisè. Règim de responsabilitat

Article 23. Responsabilitat disciplinària

1. Els saigs estan subjectes a la responsabilitat disciplinària derivada de l'incompliment d'aquesta Llei i de les normes deontològiques adoptades per la Cambra de Saigs i aprovades pel Govern.
2. La responsabilitat disciplinària és independent de la responsabilitat civil i penal que pugui correspondre als saigs pels mateixos fets.

Article 24. Òrgan disciplinari

1. La potestat disciplinària és exercida per l'òrgan disciplinari, que està integrat pels membres següents:
 - a) El president de la Cambra de Saigs, o, si escau, la persona que el substitueixi o el supleixi en el càrrec.
 - b) Dos representants del ministeri encarregat de la justícia, designats pel ministre entre funcionaris o agents de l'Administració de caràcter indefinit que ocupin llocs de treball de direcció, comandament o responsabilitat.
 - c) Un representant del ministeri encarregat de les finances, designat pel ministre entre funcionaris o agents de l'Administració de caràcter indefinit que ocupin un lloc de treball de direcció, comandament o responsabilitat.
2. Les reclamacions o les queixes que es puguin formular contra un saig s'adrecen al ministre encarregat de la justícia, el qual les comunica al president de la Cambra de Saigs o, si escau, a la persona que el substitueixi o el supleixi en el càrrec.
3. Si en el decurs de la tramitació d'un expedient disciplinari es manifesten indicis de conductes que poden constituir una infracció penal, l'òrgan disciplinari ho ha de posar en coneixement de l'òrgan jurisdiccional competent i suspendre, tot seguit, la tramitació de l'expedient esmentat, la qual cosa interromp el còmput dels terminis de prescripció i caducitat, fins que recaigui una resolució ferma en l'àmbit penal.

D'altra banda, quan s'estigui instruint o jutjant un procés penal pels mateixos fets que han originat o han de comportar la incoació d'un expedient disciplinari, o per altres fets que hi estiguin íntimament vinculats, s'ha d'iniciar la tramitació de l'expedient disciplinari, si no s'ha iniciat amb anterioritat, i se'n suspèn tot seguit la tramitació, la qual cosa interromp el còmput dels terminis de prescripció o caducitat, fins que recaigui una resolució ferma en l'àmbit penal.

En qualsevol cas, la declaració de fets provats que pugui fer el tribunal penal és vinculant per a l'òrgan disciplinari.

Article 25. Drets

El saig que és objecte d'un procediment disciplinari té els drets següents:

- a) Dret a ser informat dels fets que se li imputen, de les infraccions que aquests fets puguin constituir, de les sancions que li puguin ser imposades, de la identitat de la persona designada com a instructor i de l'òrgan competent per imposar la sanció.
- b) Dret d'accés a l'expedient disciplinari, de conèixer l'estat de la tramitació i d'obtenir còpies dels documents, en els termes del Codi de l'Administració.
- c) Dret a formular al·legacions, a proposar les proves que consideri oportunes i a utilitzar tots els mitjans de defensa admesos per l'ordenament jurídic que siguin procedents.
- d) Dret a la presumpció d'innocència i a no declarar en contra de si mateix.
- e) Dret a ser assistit per un advocat durant la tramitació de l'expedient, de lliure elecció per part del saig i al seu càrrec.
- f) Dret a obtenir una resolució motivada.

g) Qualsevol altre dret que reconeixin la Constitució o les lleis.

Article 26. Procediment disciplinari

1. El procediment disciplinari l'inicia l'òrgan disciplinari mitjançant la incoació d'un expedient disciplinari, arran de les comunicacions esmentades als articles 22.3 o 24.2, que es tramita amb respecte dels principis generals del règim sancionador.

2. L'òrgan disciplinari designa un instructor entre els seus membres per instruir l'expedient i formular, en el termini màxim d'un mes, el plec de càrrecs corresponent, que ha d'incloure els fets imputats, amb expressió de les infraccions presumptament comeses i de les sancions que siguin aplicables.

3. L'òrgan disciplinari ha de notificar per escrit al saig expedientat la incoació de l'expedient, l'instructor designat i el plec de càrrecs. El saig expedientat disposa d'un termini de deu dies hàbils per fer al·legacions i sol·licitar, si és el cas, la pràctica de les proves que entengui necessàries per a la seva defensa.

Contestat el plec de càrrecs o transcorregut el termini sense fer-ho, l'instructor pot practicar les proves sol·licitades que consideri oportunes en el termini d'un mes. Posteriorment, ha de donar vista de l'expedient al saig expedientat, per tal que en el termini de deu dies hàbils formuli les conclusions que estimi convenients.

4. L'òrgan disciplinari, del qual no pot formar part l'instructor designat, ha de dictar en el termini de quinze dies hàbils la resolució corresponent, la qual ha de ser motivada i no pot incloure fets diferents dels que han fonamentat el plec de càrrecs, sense perjudici de la valoració jurídica que se'n faci. Si la resolució és sancionadora, s'han de determinar amb precisió les infraccions comeses, els preceptes en què romanen tipificades i les sancions imposades.

La resolució s'adopta amb el vot favorable de la majoria dels membres de l'òrgan disciplinari, excepte el de l'instructor designat.

5. La resolució de l'òrgan disciplinari exhaureix la via administrativa i pot ser impugnada davant de la Secció Administrativa de la Batllia.

Article 27. Mesures cautelars

1. L'òrgan disciplinari pot acordar, mitjançant resolució motivada, la suspensió cautelar de l'exercici de la professió del saig contra el qual se segueix un expedient disciplinari, tenint en compte la gravetat dels fets comesos i les circumstàncies que concorrin.

2. El període de suspensió cautelar no pot ser superior al de la sanció que pugui ser imposada per la infracció presumptament comesa, i el temps transcorregut s'ha de tenir en compte a l'efecte de computar el període de la sanció eventual d'inhabilitació professional que es pugui imposar al terme de l'expedient disciplinari.

Article 28. Infraccions

1. Són infraccions les conductes establertes com a tals per aquesta Llei, relacionades amb l'exercici de la professió de saig.

2. Les infraccions es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

3. Són infraccions molt greus:

- a) L'exercici de la professió sense haver estat nomenat pel Govern o havent cessat en les funcions de saig.
- b) L'exercici de la professió en un supòsit d'inhabilitació professional o suspensió cautelar, o en un supòsit d'incompatibilitat o de prohibició d'exercir la professió.
- c) No disposar en els llibres de l'Institut Nacional Andorrà de Finances les quantitats percebudes en el marc dels procediments d'execució, en el termini fixat a l'article 19.4.
- d) L'incompliment de l'obligació de portar i custodiar un registre dels expedients i les diligències efectuades, d'acord amb l'article 19.1.

e) L'incompliment de les obligacions o dels deures professionals establerts en aquesta Llei o en les normes deontològiques, quan en resulti un perjudici greu per a les persones que hagin contractat els serveis del saig.

f) La vulneració del deure de secret professional.

g) La vulneració de la prohibició d'associacions en el sentit establert a l'article 17.

h) La condemna ferma per la comissió d'un delictes dolós, en qualsevol grau de participació, que es produeixi com a conseqüència de l'exercici de la professió.

i) L'incompliment del deure de disposar d'una assegurança.

j) La comissió de dues infraccions greus, encara que siguin de distinta naturalesa, sempre que es cometin dins el període d'un any des de la primera de les infraccions i que l'autor hagi estat sancionat per aquesta infracció.

4. Són infraccions greus:

a) L'incompliment de les obligacions o dels deures professionals establerts en aquesta Llei o en les normes deontològiques, quan en resulti un perjudici per a les persones que hagin contractat els serveis del saig, sempre que no constitueixi una infracció molt greu.

b) L'incompliment de les normes processals vigents en matèria d'execució forçosa de les resolucions judicials o els actes administratius.

c) No abstenir-se d'exercir les funcions en els supòsits de l'article 6.1 o exercir-les malgrat l'existència d'un conflicte d'interès.

d) La negativa del saig de prestar els seus serveis sense causa justificada.

e) La comissió de dues infraccions lleus, encara que siguin de distinta naturalesa, sempre que es cometin dins el període de sis mesos des de la primera de les infraccions i que l'autor hagi estat sancionat per aquesta infracció.

5. És infracció lleu la vulneració de qualsevol disposició que reguli l'activitat professional, incloses les normes deontològiques, sempre que no constitueixi una infracció greu o molt greu.

Article 29. *Prescripció de les infraccions*

1. Les infraccions molt greus prescriuen al cap de quatre anys, les greus al cap de dos anys i les lleus al cap de sis mesos. Aquests terminis es computen a partir de la data del fet causant o des de la data en què se n'hagi hagut de tenir coneixement.

2. El termini de prescripció s'interromp per qualsevol actuació realitzada amb coneixement formal de la persona interessada que s'adreça a la iniciació, la tramitació o la resolució de l'expedient disciplinari.

La interrupció deixa de tenir efecte si no s'incoa l'expedient disciplinari o queda paralitzat durant més de sis mesos per causa no imputable a l'infractor. En aquest cas, el còmput del termini de prescripció s'inicia de nou a partir de la data de la darrera actuació que consti en l'expedient disciplinari.

3. En el cas de suspensió de la tramitació de l'expedient per causa de prejudicialitat penal, el termini de prescripció de la infracció resta suspès fins que l'òrgan disciplinari tingui constància fefaent de la resolució ferma recaiguda en l'àmbit penal.

Article 30. *Sancions*

1. Les infraccions molt greus poden ser objecte de les sancions següents:

a) Expulsió de la professió.

b) Inhabilitació professional durant un període no superior a cinc anys.

c) Multa no inferior a 5.001 euros i no superior a 50.000 euros.

2. Les infraccions greus poden ser objecte de les sancions següents:
 - a) Inhabilitació professional durant un període no superior a un any.
 - b) Multa no inferior a 1.001 euros i no superior a 5.000 euros.
3. Les infraccions lleus poden ser objecte de les sancions següents:
 - a) Amonestació escrita.
 - b) Multa no superior a 1.000 euros.
4. Les sancions d'expulsió de la professió, d'inhabilitació professional i d'amonestació escrita, com a conseqüència d'una mateixa infracció, són compatibles amb la sanció de multa.
5. En el cas d'infraccions molt greus i greus també es pot imposar, com a sanció complementària, l'obligació de realitzar activitats de formació professional o deontològica, quan la infracció s'hagi produït a causa de l'incompliment de deures que afectin la deontologia professional.
6. Si qui ha comès la infracció n'ha obtingut un guany econòmic, la sanció de multa es pot ampliar fins a l'import del profit obtingut.
7. Les sancions només són executives quan la resolució que les imposa sigui ferma, pel fet de no ser susceptible de recurs administratiu o jurisdiccional.

Article 31. *Inhabilitació professional i expulsió*

1. La sanció d'inhabilitació professional impedeix l'exercici professional durant el temps per al qual ha estat imposada.

En el cas d'inhabilitació professional, la Cambra de Saigs nomena, entre els seus membres, una persona substituïda per gestionar provisionalment el despatx professional del saig inhabilitat. Durant aquest període de temps, no són aplicables, si escau, les disposicions de l'article 8.

Quan en una mateixa persona concorrin diverses sancions d'inhabilitació successives, el termini establert en cadascuna de les sancions comença a comptar a partir del compliment definitiu de la sanció anterior.

2. La sanció d'expulsió impedeix a la persona sancionada l'exercici de la professió de saig i concórrer novament a un eventual concurs-oposició per a la selecció de saigs fins que hagin transcorregut vuit anys com a mínim.

En el cas d'expulsió de la professió, la Cambra de Saigs adopta les decisions oportunes en relació amb el despatx professional del saig expulsat. Si escau i de forma provisional, no són aplicables les disposicions de l'article 8.

Article 32. *Graduació de les sancions*

Les sancions es graduen en funció de les circumstàncies que concorren en cada cas, d'acord amb els principis generals establerts en la legislació vigent i, en concret, de conformitat amb els criteris següents:

- a) Intencionalitat.
- b) Perjudici causat.
- c) Quantia del benefici obtingut o que es pretenia obtenir.
- d) Reiteració o reincidència.
- e) Que els mateixos fets hagin estat sancionats en l'àmbit penal.

Article 33. *Prescripció de les sancions*

1. Les sancions imposades per infraccions molt greus prescriuen al cap de quatre anys; les sancions per infraccions greus, al cap de dos anys, i les sancions per infraccions lleus, al cap de sis mesos.

2. Les sancions que donin lloc a la inhabilitació professional per un període superior a quatre anys prescriuen un cop ha transcorregut el termini per al qual va ser imposada la sanció.

3. El termini de prescripció de les sancions es comença a comptar a partir de l'endemà del dia en què ha esdevingut ferma la resolució que les imposa.

4. El termini de prescripció s'interromp per l'inici, amb coneixement formal de la persona interessada, de l'execució de la sanció.

La interrupció deixa de tenir efecte si l'execució resta aturada durant més d'un any per causa no imputable a la persona sancionada. En aquest cas, el còmput del termini de prescripció s'inicia de nou a partir de la data de la darrera actuació que consti en l'expedient d'execució.

Article 34. *Extinció de la responsabilitat*

La responsabilitat disciplinària s'extingeix pel compliment de la sanció, la defunció del saig expedientat, la prescripció de la infracció i la prescripció de la sanció.

Article 35. *Anotació i comunicació de les sancions i rehabilitació*

1. Les sancions disciplinàries es fan constar en l'expedient personal del saig sancionat i l'anotació pot ser cancel·lada, a l'efecte de rehabilitació, sempre que no hagi incorregut en nova responsabilitat disciplinària, quan hagin transcorregut els terminis de sis mesos, en el cas de sancions d'amonestació o multa; un any, en el cas de sancions d'inhabilitació professional no superior a sis mesos; tres anys, en el cas de sancions d'inhabilitació professional superior a sis mesos, i vuit anys, en el cas de sancions d'expulsió.

2. El termini de caducitat per a la rehabilitació es compta a partir de l'endemà del dia en què s'hagi complert definitivament la sanció. La cancel·lació de l'anotació, un cop complets els terminis indicats, es pot fer d'ofici o a petició de la persona interessada.

Títol II. Execució forçosa pel saig

Article 36. *Disposicions generals*

1. Per delegació de l'autoritat judicial o administrativa i a instància de la persona executant, els saigs duen a terme l'execució forçosa de les resolucions judicials o els actes administratius que siguin executoris d'acord amb les lleis aplicables, i que consisteixen en el pagament d'una quantitat líquida, per mitjà del procediment que regula aquesta llei.

2. Els saigs duen a terme igualment l'execució forçosa de les resolucions judicials o els actes administratius que siguin executoris d'acord amb les lleis aplicables, i que consisteixen en el compliment d'obligacions de fer, de no fer o d'entregar una cosa diferent d'una quantitat de diners, només pel que fa al pagament de les quantitats líquides que fan part de l'execució o que en dimanen.

3. Els saigs no poden dur a terme l'execució forçosa de les resolucions judicials o els actes administratius executoris distints dels que estableixen els apartats 1 i 2 d'aquest article.

Article 37. *Sol·licitud d'execució*

1. La persona executant que sol·licita l'execució forçosa d'una resolució judicial o un acte administratiu prop del saig ho ha de fer mitjançant un escrit a aquest efecte, on ha de constar la identificació i, quan es conegui, el domicili de la persona executada; a l'escrit, hi ha d'adjuntar:

a) Una còpia autenticada de la resolució judicial o l'acte administratiu de caràcter executori.

b) En el supòsit de l'execució forçosa d'una resolució judicial, l'original de la certificació estesa per l'òrgan jurisdiccional competent que faci constar que aquesta resolució és ferma, i que fixi les quantitats que hagin estat dipositades, consignades i satisfetes durant la tramitació del procés. L'òrgan jurisdiccional competent ha d'estendre la certificació esmentada en el termini màxim de cinc dies hàbils des que la persona executant li ho sol·liciti.

- c) En el supòsit de l'execució forçosa d'un acte administratiu, una còpia de la provisió de constrenyiment dictada per l'òrgan administratiu competent.
2. A la sol·licitud d'execució, la persona executant ha de precisar:
- a) La tutela que vol exercitar d'acord amb la resolució judicial o l'acte administratiu de caràcter executori.
 - b) La quantitat per la qual sol·licita que es despatxi l'execució forçosa, inclosa la quantitat en concepte de les costes de l'execució.
 - c) Els actes concrets que són necessaris per acomplir l'obligació continguda en la resolució judicial o l'acte administratiu, i els actes que escaiguin en cas d'incompliment de la part executada.
3. A la sol·licitud d'execució, la part executant també pot afegir les peticions i les dades següents:
- a) Els béns i els drets de la persona executada que siguin susceptibles de ser embargats i dels quals tingui coneixement, i si els considera suficients per garantir l'execució.
 - b) Les mesures de localització i investigació dels béns i drets de la persona executada que consideri necessàries.
 - c) Les mesures executives que la persona executant consideri adients per complir amb el que disposa la resolució judicial o l'acte administratiu de caràcter executori.
 - d) L'ampliació de l'execució als terminis de venciment futur de la mateixa obligació continguda en la resolució judicial o l'acte administratiu i en virtut de la qual l'execució és procedent. En aquest cas, la persona executant ha de facilitar un resum dels terminis i les quantitats que venceran en el futur.
4. Els saigs, en el marc de l'execució forçosa de les resolucions judicials o els actes administratius de caràcter executori, resten sotmesos a la normativa processal i en matèria d'embargament aplicable, en el que no contradigui aquesta Llei.

Article 38. *Acord d'execució i requeriment*

1. En el termini màxim de tretze dies hàbils des de la recepció de la sol·licitud d'execució forçosa d'una resolució judicial, el saig dicta un acord d'execució que:
- a) Determina les quantitats que eventualment s'han de satisfer en concepte de principal, interessos i costes, així com les quantitats que hagin estat dipositades, consignades i satisfetes durant la tramitació del procés, d'acord amb la certificació estesa en aquest sentit per l'òrgan jurisdiccional competent, i especifica a quins dels conceptes esmentats s'imputen les quantitats.
 - b) Identifica la persona executada i, si n'hi ha més d'una, fixa les quantitats que ha de satisfer cadascuna pels conceptes esmentats a la lletra a) anterior, tenint en compte el règim de responsabilitat de la persona condemnada o de les persones condemnades, si n'hi ha més d'una.
 - c) Requereix a la persona executada que en el termini màxim de tretze dies hàbils pagui el deute i dipositi al seu despatx professional l'import que és objecte de l'execució, en concepte de principal, interessos i costes.
2. El saig pot incloure a l'acord d'execució, quan així ho hagi demanat la persona executant, el venciment futur dels terminis de la mateixa obligació continguda en la resolució judicial o l'acte administratiu de caràcter executori i en virtut de la qual l'execució és procedent, tot advertint la persona executada de l'obligació de pagament que en resulti.
3. En el supòsit de l'execució forçosa d'un acte administratiu, el saig només adreça un requeriment a la persona executada, en el termini màxim de tretze dies hàbils des de la recepció de la sol·licitud d'execució, en què li atorga un termini màxim de tretze dies hàbils per pagar el deute i dipositar al seu despatx professional l'import que és objecte de l'execució, en concepte de principal, interessos i costes i, si escau d'acord amb la normativa aplicable, en concepte de recàrrecs.
4. El requeriment, tant si forma part de l'acord d'execució com si es fa de forma aïllada, ha de contenir:

- a) La identificació i, quan es conegui, el domicili de la persona obligada al pagament.
 - b) El concepte i l'import del deute, inclosos el capital i els accessoris, que és objecte del requeriment.
 - c) Un requeriment exprés per al pagament del deute en el termini de tretze dies hàbils a comptar de la notificació.
 - d) L'advertència que si no s'ingressa l'import total del deute pendent dins del termini esmentat es procedirà a l'embargament dels béns i drets de la persona obligada al pagament.
 - e) La identificació de la resolució judicial o l'acte administratiu que es pretén executar, i també de la provisió de constrenyiment, si escau.
 - f) La data d'emissió del requeriment.
5. L'acord d'execució i el requeriment s'han de notificar a la persona executada mitjançant una carta amb avís de recepció, quan se'n conegui el domicili. En cas contrari, i també quan la recepció de la carta hagi estat infructuosa, el saig pot emetre l'acord d'embargament, tal com disposa l'article 39.
6. L'acord d'execució pot ser impugnat davant del batlle o el tribunal que ha dictat la resolució judicial que es pretén executar, dins els tretze dies hàbils següents al dia en què es notifiqui. Aquesta impugnació es tramita i es resol de conformitat amb les normes de procediment vigents.

Article 39. Acord d'embargament

1. L'acte d'embargament s'inicia amb l'acord d'embargament del saig, que s'ha de notificar a la persona executada de la mateixa manera que l'article 38.5, quan se'n conegui el domicili. En cas contrari, o quan la recepció de la carta en què s'instava el pagament hagi estat infructuosa, la notificació s'ha de fer mitjançant la publicació de l'acord d'embargament al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.
2. L'acord d'embargament ha de contenir:
- a) La identificació i, quan es conegui, el domicili de la persona embargada.
 - b) L'import que és objecte de l'embargament.
 - c) La identificació de la resolució judicial o l'acte administratiu que es pretén executar, i també de l'acord d'execució o de la provisió de constrenyiment.
 - d) La data d'emissió de l'acord.
3. L'acord d'embargament pot ser impugnat en la mateixa forma que estableix l'article 38.6 o, quan es tracti d'un acte administratiu, davant del batlle o el tribunal de la Secció Administrativa de la Batllia a qui correspongui per torn.

Article 40. Pràctica de l'embargament

1. Un cop notificat l'acord d'embargament d'acord amb l'article 39.1, el saig ha de practicar, si és el cas, l'embargament dels béns i drets de la persona executada en el termini màxim de cinc dies hàbils, de conformitat amb la normativa aplicable en la matèria, en quantia suficient per cobrir:
- a) L'import principal del deute i, si escau d'acord amb la normativa aplicable, dels recàrrecs.
 - b) Els interessos meritats i que es meritin fins a la data del cobrament efectiu del deute.
 - c) Les costes de l'execució.
2. Amb independència que l'acord d'embargament hagi estat impugnat, i llevat que l'òrgan competent decideixi suspendre el procediment d'execució, el saig ha de practicar l'embargament dels béns i drets de la persona executada. Tanmateix, no pot alienar els béns i drets embargats fins que la impugnació hagi estat resolta definitivament.

Article 41. Alienació dels béns i drets embargats

L'alienació dels béns i drets embargats se subjecta a la normativa aplicable en aquesta matèria.

Article 42. Acabament i sobreseïment del procediment d'execució

1. El procediment d'execució acaba:

a) Amb el pagament voluntari per la persona executada de l'import que és objecte de l'execució, en concepte de principal, interessos i costes i, si escau d'acord amb la normativa aplicable, en concepte de recàrrecs.

b) Amb la cancel·lació total del deute per l'import i en els conceptes esmentats a la lletra a) anterior, per mitjà de l'aplicació del producte de l'alienació dels béns i drets embargats.

2. El procediment d'execució se sobreseu provisionalment si el deute que és objecte de l'execució és totalment o parcialment incobrable. En aquest cas, el procediment d'execució pot continuar a instància de la persona executant si té notícia posterior de la solvència de la persona executada.

3. En els supòsits assenyalats als apartats anteriors, el saig dicta un acord en què decideix l'arxiu o el sobreseïment provisional del procediment d'execució, respectivament. Aquest acord pot ser impugnat en la mateixa forma que estableix l'article 39.3, i el saig l'ha de comunicar al batlle o el tribunal que ha dictat la resolució judicial que s'està executant, en el termini màxim de cinc dies hàbils.

Article 43. Costes

1. Tenen la consideració de costes del procediment d'execució, a banda dels honoraris del saig, les despeses que s'originin durant la tramitació. Aquestes costes són exigides a la persona executada.

2. Si la persona executada no paga voluntàriament aquestes costes o no es poden satisfer amb el producte de l'alienació dels béns i drets embargats, el pagament és a càrrec de qui ha sol·licitat al saig l'execució de la resolució judicial o l'acte administratiu corresponent.

3. De conformitat amb els barems aprovats reglamentàriament pel Govern, el saig pot demanar una provisió de fons a la persona executant per fer-se càrrec de les costes del procediment d'execució.

Article 44. Pagament

El saig disposa d'un termini de cinc dies hàbils per sol·licitar a l'Institut Nacional Andorrà de Finances el pagament a favor de la persona executant de les sumes percebudes en el marc del procediment d'execució, llevat que aquestes sumes es corresponguin a pagaments fraccionats i la persona executant hagi sol·licitat per escrit que aquests pagaments es facin en un termini superior. L'Institut Nacional Andorrà de Finances disposa del mateix termini de cinc dies hàbils per sol·licitar aquest pagament a l'entitat o a la persona dipositària que correspongui.

Article 45. Notificació

En acabar el procediment d'execució, el saig ho ha de notificar a l'òrgan que ha dictat la resolució judicial o l'acte administratiu.

Article 46. Càmput dels terminis

El càmput dels terminis que s'estableixen en aquesta Llei es regeix per les normes del Codi de l'Administració i l'ús i la pràctica administratius.

Disposició transitòria primera (Llei 43/2014)

En el cas que la titulació d'ensenyament superior s'hagi obtingut amb anterioritat al 31 de desembre del 2015, és suficient per exercir la professió de saig estar en possessió d'un títol de nivell 3 del Marc andorrà de titulacions d'ensenyament superior en l'àmbit del dret, lliurat o reconegut pel Govern.

Disposició transitòria segona. Pràctiques dels primers saigs (Llei 43/2014)

En el cas dels primers saigs seleccionats, les pràctiques tutelades en un despatx professional a les quals fa referència l'article 11.1 s'han de fer efectives fora del Principat d'Andorra.

Disposició transitòria tercera. Procediments d'execució forçosa en curs (modificada per l'article 8 de la Llei 8/2017)

1. Els procediments d'execució forçosa de les resolucions judicials civils i administratives que consisteixen en el pagament d'una quantitat líquida segueixen el règim següent:

a) Si el procediment ha estat instat durant els dos anys immediatament anteriors a l'endemà de la data en què els primers saigs prenguin possessió de les seves funcions, i en el marc d'aquest procediment no s'ha convocat encara cap subhasta pública, ni s'ha segrestat cap bé embargat, el batlle o el tribunal competent dicta un aute en què archiva el procediment esmentat i notifica a la persona executant que s'ha d'adreçar al saig que correspongui a l'efecte de sol·licitar l'execució forçosa, amb les especificitats següents:

i) Si el batlle o el tribunal ha requerit el pagament a la persona executada però encara no ha travat embargament sobre els seus béns i drets, ni ha rebut diners a compte del deute, deixa sense efecte el requeriment de pagament.

ii) Si el batlle o el tribunal ja ha travat embargament sobre els béns i drets de la persona executada, manté aquest embargament però requereix a la persona executant que li acrediti, en el termini d'un mes des del dia en què li notifica l'aute, que ha sol·licitat l'execució forçosa al saig. En cas que la persona executant no li ho acrediti en el termini indicat, el batlle o el tribunal deixa sense efecte l'embargament esmentat.

iii) Si el batlle o el tribunal ha rebut diners a compte del deute que estan dipositats o consignats en el marc del procediment i que han de ser lliurats a la persona executant, procedeix en aquest sentit.

En el supòsit ii) anterior, el saig disposa d'un termini d'un mes des del dia en què la persona executant li ha sol·licitat l'execució forçosa per travar l'embargament que correspongui i comunicar-ho al batlle o el tribunal competent, perquè pugui deixar sense efecte l'embargament que va travar en el seu dia i que havia mantingut entretant. No obstant això, a l'efecte de la preferència per a l'execució dels béns o drets embargats, s'entén que l'embargament travat pel saig substitueix l'embargament travat pel batlle o el tribunal competent, i que per tant no n'altera la data.

En qualsevol cas, el batlle o el tribunal ha de fer constar a l'aute l'import actualitzat del deute pendent de pagament a la data en què es dicta. Aquest aute s'ha de notificar a la persona executant, i també a la persona executada en qualsevol dels supòsits i), ii) o iii) anteriors.

b) Si el procediment ha estat instat abans dels dos anys immediatament anteriors a l'endemà de la data en què els primers saigs prenguin possessió de les seves funcions, o si ha estat instat durant els dos anys esmentats però en el marc d'aquest procediment ja s'ha convocat una subhasta pública, o s'ha segrestat un bé embargat, continua sent competent per conèixer i tramitar el procediment el mateix batlle o el mateix tribunal.

2. Els procediments d'execució forçosa de les resolucions judicials civils i administratives que no consisteixen en el pagament d'una quantitat líquida continuen sent coneguts i tramitats pel batlle o el tribunal competent a aquest efecte, d'acord amb l'article 36.3 d'aquesta Llei.

Disposició derogatòria. Normes derogades (Llei 43/2014)

Es deroguen el Decret dels veguers del 6 de maig de 1916, l'article 3 i l'article 4 *in fine*, a partir de "(...) de conformitat amb l'article anterior. El diner efectiu embargat (...)" fins al final de l'article, de l'annex III del Decret dels veguers del 4 de febrer de 1986, així com l'article 95 de la Llei transitòria de procediments judicials, del 21 de desembre de 1993.

Disposició final primera. Modificació de l'article 9.1 de la Llei qualificada de la Justícia (Llei 43/2014)

Es modifica l'apartat 1 de l'article 9 de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, que queda redactat en els termes següents:

"Article 9

1. Els batlles i tribunals, de conformitat amb els principis de l'article 10 de la Constitució, han de resoldre sempre sobre les pretensions que els siguin formulades i només poden desestimar-les per motius formals si el defecte no és esmenable. Igualment, han d'executar i fer complir les decisions judicials en els casos que ho estableixin les lleis.

[...]."

Disposició final segona. Modificació dels articles 92 i 94 de la Llei transitòria de procediments judicials (Llei 43/2014)

1. Es modifica l'article 92 de la Llei transitòria de procediments judicials, del 21 de desembre de 1993, que queda redactat en els termes següents:

"Article 92

L'execució de les resolucions judicials en matèria civil se substancia d'acord amb el que disposen la Llei del saig i la Llei de l'embargament, en allò que els sigui aplicable, i d'acord amb el que estableix l'annex III del Decret del 4 de febrer de 1986, amb les modificacions introduïdes als articles d'aquesta secció, en allò que no contradiguin la Llei del saig i la Llei de l'embargament."

2. Es modifica l'article 94 de la Llei transitòria de procediments judicials, del 21 de desembre de 1993, que queda redactat en els termes següents:

"Article 94

La menció que els articles 2, 4, 5 i 6 fan del "batlle" s'entén feta "al ponent del Tribunal de Batlles o al batlle."

Disposició final tercera. Modificació de l'article 1 de l'annex III del Decret dels veguers del 4 de febrer de 1986 (Llei 43/2014)

Es modifica l'article 1 de l'annex III del Decret dels veguers del 4 de febrer de 1986, modificat al seu torn per l'article 93 de la Llei transitòria de procediments judicials, del 21 de desembre de 1993, que queda redactat en els termes següents:

"Article 1

1. L'execució de les resolucions judicials en matèria civil que no hagi de dur a terme el saig d'acord amb la Llei del saig, correspon al ponent del Tribunal de Batlles o al batlle adscrit a la Secció Civil que hagi conegut el procés en primera instància. La part que insti l'execució de la resolució ha d'adjuntar a la demanda d'execució una còpia de la resolució esmentada i acreditar-ne la fermesa o, en cas contrari, l'admissió del recurs d'apel·lació a un sol efecte.

2. En el supòsit d'admissió a un sol efecte del recurs d'apel·lació, l'execució provisional de la resolució pot romandre condicionada a la prestació d'una caució suficient, a càrrec de la persona executant, per respondre dels danys i perjudicis que puguin ocasionar aquesta execució provisional, d'acord amb l'article 70 de la Llei transitòria de procediments judicials, del 21 de desembre de 1993. Si la persona executada ha interposat recurs de reposició contra la resolució que ha admès el recurs d'apel·lació a un sol efecte i la sala competent del Tribunal Superior dicta aute estimant el recurs de reposició i admetent, per tant, el recurs d'apel·lació a ambdós efectes, s'ha de suspendre l'execució provisional.

3. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, un cop acreditada la fermesa de la resolució judicial o l'admissió del recurs d'apel·lació a un sol efecte, el ponent del Tribunal de Batlles o el batlle competent dicta un aute d'execució.

4. Si la resolució judicial condemna al pagament d'una quantitat líquida, l'aute d'execució:

a) Determina les quantitats que eventualment s'han de satisfer en concepte de principal, interessos i costes, així com les quantitats que hagin estat dipositades o consignades durant la tramitació del procés i especifica a quins dels conceptes esmentats s'imputen les quantitats.

b) Identifica la persona executada i, si n'hi ha més d'una, fixa les quantitats que ha de satisfer cadascuna pels conceptes esmentats a la lletra a), tenint en compte el règim de responsabilitat de la persona condemnada o de les persones condemnades, si n'hi ha més d'una.

5. Si la resolució judicial condemna la persona executada a lliurar un bé moble o immoble o a fer o no fer alguna cosa, es procedeix d'acord amb el que estableixen els articles següents.

Si no es dóna compliment a la condemna o no és possible donar-hi compliment en els seus propis termes, i es determina l'obligació de satisfer una indemnització per danys i perjudicis, o quan la condemna inicial comporta subsegüentment l'obligació de satisfer una quantitat líquida, s'aplica l'apartat 4 d'aquest article.

6. La part executant o la part executada poden formular un incident d'execució contra l'aute d'execució, en el termini de tretze dies hàbils des de la data en què els hagi estat notificat l'aute. Aquest incident es tramita i resol d'acord amb l'article 4."

Disposició final quarta. Qualificació de la disposició final primera (Llei 43/2014)

La disposició final primera d'aquesta Llei, que modifica l'apartat 1 de l'article 9 de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, té caràcter de llei qualificada. La resta de les disposicions d'aquesta Llei tenen caràcter de llei ordinària.

Disposició final cinquena. Publicació de textos consolidats (Llei 43/2014)

S'encomana al Govern que en el termini màxim de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei publiqui al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra el text consolidat de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, i de la Llei transitòria de procediments judicials, del 21 de desembre de 1993, que inclogui les modificacions introduïdes fins al moment en aquestes lleis.

Disposició final sisena. Entrada en vigor (Llei 43/2014)

El títol I d'aquesta Llei entrarà en vigor al cap d'un mes de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i el títol II i les disposicions que hi concordin del títol I, així com la disposició derogatòria i les disposicions finals primera, segona i tercera, entraran en vigor l'endemà de la data en què els primers saigs prenguin possessió de les seves funcions. El Govern ha de publicar un avís al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra per donar a conèixer aquesta data.

Disposició final primera. Modificació dels apartats 3 i 4 de l'article 1 de l'annex III del Decret dels veguers del 4 de febrer de 1986 (Llei 8/2017)

Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 1 de l'annex III del Decret dels veguers del 4 de febrer de 1986, el qual fou modificat, al seu torn, per l'article 93 de la Llei transitòria de procediments judicials, del 21 de desembre de 1993, i per la disposició final tercera de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, i que queden redactats de la manera següent:

"Article 1

[...]

3. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, un cop acreditada la fermesa de la resolució judicial l'execució de la qual no hagi de dur a terme el saig d'acord amb la Llei del saig, o l'admissió del recurs d'apel·lació a un sol efecte interposat contra aquesta resolució, el ponent del Tribunal de Batlles o el batlle competent dicta un aute d'execució.

4. Si la resolució judicial l'execució de la qual no ha de dur a terme el saig d'acord amb la Llei del saig condemna al pagament d'una quantitat líquida, l'aute d'execució:

a) Determina les quantitats que eventualment s'han de satisfer en concepte de principal, interessos i costes, així com les quantitats que hagin estat dipositades o consignades durant la tramitació del procés i especifica a quins dels conceptes esmentats s'imputen les quantitats.

b) Identifica la persona executada i, si n'hi ha més d'una, fixa les quantitats que ha de satisfer cadascuna pels conceptes esmentats a la lletra a) anterior, tenint en compte el règim de responsabilitat de la persona condemnada o de les persones condemnades, si n'hi ha més d'una.

[...].”

Disposició final segona. Modificació dels apartats 1 i 2 de l'article 99 bis de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal (Llei 8/2017)

Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 99 bis de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, del 15 de novembre de 1989, el qual fou afegit per l'apartat 4 de la disposició final primera de la Llei 45/2014, del 18 de desembre, de modificació del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989, i que queden redactats de la manera següent:

“Article 99 bis. *Procediment*

1. L'Administració o la persona administrada que insti l'execució forçosa d'una resolució dictada per la jurisdicció administrativa i que no hagi de dur a terme el saig d'acord amb la Llei del saig ha d'adjuntar a la demanda d'execució una còpia de la resolució esmentada i acreditar-ne la fermesa.

Un cop acreditada la fermesa de la resolució judicial el ponent de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles dicta un aute d'execució.

2. Si la resolució judicial l'execució de la qual no ha de dur a terme el saig d'acord amb la Llei del saig condemna al pagament d'una quantitat líquida, l'aute d'execució:

a) Determina les quantitats que eventualment s'han de satisfer en concepte de principal, interessos i costes, així com les quantitats que hagin estat dipositades o consignades durant la tramitació del procés i especifica a quins dels conceptes esmentats s'imputen les quantitats.

b) Identifica la persona executada i, si n'hi ha més d'una, fixa les quantitats que ha de satisfer cadascuna pels conceptes esmentats a la lletra a) anterior, tenint en compte el règim de responsabilitat de la persona condemnada o de les persones condemnades, si n'hi ha més d'una.

[...].”

Disposició final tercera. Textos consolidats (Llei 8/2017)

S'encomana al Govern que en el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei publiqui al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra els textos consolidats de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig; del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989, de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, del 15 de novembre de 1989; i del Decret dels Veguers del 4 de febrer de 1986, que inclogui les modificacions introduïdes fins ara en aquestes normes legals i afegixi un títol als articles o les disposicions d'aquestes normes que no en tinguin.

Disposició final quarta. Entrada en vigor (Llei 8/2017)

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

BOPA

Butlletí Oficial del
Principat d'Andorra

Núm. 25

2 de maig del 2018

21/21